

נ"ל
SPECIMEN THEOLOGICUM
Theses exhibens nonnullas
De
**CERTITUDINE RE-
CUPERATÆ
SALUTIS.**

Indulg. Maxime Rev. Fac. Theologicæ in Regia
Academia Aboënsi;

AUTHORE ET PRÆSIDE

Mag. JOHANNE JOHANNIS
LÖGBORGÖSE/

Pbilos. Natur. Professore Ordinario;

Respondente vero

S. R. M. Alumno
JOHANNE ULSING,

Publicæ disquisitioni oblatum, die 13 Martii
Anni M DCC XXV.

ABOÆ, Impr. Eric M. Flodström, Reg. Acad. Typogr.

Sacræ Regiæ Majestatis

MAGNÆ FIDEI VIRO,

PERILLUSTRI AGÆ GENEROSISSIMO BARONI,

DOMINO

OTTONI REINHOLDO
ÜXKULL,

GENERALI MAJORI

Strenuissimo,

GUBERNATORI PROVINCiarum

Aboënsis, Biörneburgensis Insulæq; Alandicæ

Famigeratissimo,

MÆCENATI & DOMINO MEO

Propensissimo.

Sacræ Regiæ Majestatis
MAGNAE FIDEI VIRO,
PERILLUSTRI Aꝝ GENEROSISSIMO BARONI,
DOMINO
P E T R O S T I E R N -
C R A N T Z ,

GUBERNATORI PROVINCiarum
Nylandiæ & Tawastie
Desideratissimo,

MÆCENATI & PATRONO MEO
B̄enignissimo.

PERILLUSTRES & GENEROSISSIMI DOMINI
BARONES GUBERNATORESQUE.

O*SP* pacem? Summi Dei misericordia, Regisque
nostri Augustissimi Auspicio incomparabili, restau-
ratam nobis, gratias, harum Provinciarum in-
cole, Vobis etiam debens plurimas; qui ex pra-
udentissima gubernatione vestra circa res suas maxime affli-
etas sublevationem & solatium sapis sentiunt, agnoscunt
& predicant. Ille animi etiam mei aliquid gratitudinis ex-
aret indicium, Vobis, Perillustres Gubernatores, non
tam exquis hujus chartacei maneris pagellis Gratia, fa-
vore & benignitate vestra solita amplectendas, quam ma-
teria Theologica dignitatem humilime do dedito & offero.
Inter reliquas virtutes vestras maxime eminentem, & Chri-
stianis Gubernatoribus dignissimam, Pietatem non laudo
solum, quoniam meis encomiis longe superiorum illam e-
scimo; verum etiam reliquos, salutem suam amantes, ad-
moneo, ut hujus divine virtutis splendorum intuerentur &
imi-

imitentur. Animo & votis quam virili me magis abundanter exiguoque hec munere ad vos venientem accipite plasida, Domini gratia & favore plenissimi, confirmet Vos DEus in pietate vestra, ut Salute pragustata tandem bonis saturemini nungquam determinandis felices, salvi & gloriose.
Quod serio dabo.

PERILLUSTRUM NOMINUM VESTRORUM

Obseruansissimus Cultor,

JOH. Thorwoste.

MIRORISCV

THE S. I.

Eus hominem crea-
vit ad vitam æternam.

Gen. 2: v. 17. Sap. 1: v. 13, 14.
C. 2: 23, 24. Rom. 5: 12.
Contra supra laplos,

THE S. II.

Hanc vitam per Adami lapsum amissam, Christus
Dei & Mariæ filius, sua conceptione, nativitate,
prædicatione, intercessione, Legis impletione, passione,
morte, resurrectione, ascensione in cœlos & ses-
sione ad dextram Dei, abunde nobis restituit.

Rom. 5: 17, 18. Apoc. 5: 9.

Theſſ

Salutem per Christum recuperatam DEUS per verbum omnibus fieri offert, in eum finem iustitiae ministerio Ecclesiastico.

I. Tim. 2: 4. Marc. 16: 15. 2. Cor. 5: v. 19, 20.
Contra Calvinianos.

Salus verbo Evangelii oblata uti fide apprehendenda est; ita fides, quatenus respicit meritum Christi, ad salutem nobis imputatur.

Joh. 3: v. 16. Act. 16: 31. Rom. 4: 5.

Patet inde, nos gratis sine operibus per & propter meritum Christi, vitam æternam & salutem conlequi.

Rom. 3: 28. Eph. 2: 8, 9. Contra Pontificios.

Quum fides sit Dei donum, hanc per charitatem efficacem Spiritus Sanctus verbo & Sacramentis in nobis accedit, confirmat & obsignat.

Rom. 10: 17. 8: 16, 2. Cor. 1: 21, 22. Coloss. 2: 12.

Et sic unusquisque vere credens certus esse potest ac debet per gratiam Spiritus Sancti de sua Salute non tantum pro statu praesente, verum etiam in futurum, duammodo in fide ad finem usque vitae perseveret.

Matth. 24: v. 13. Rom. 8: 38, 39. 2. Tim. ii. 12.
Contra Pontificios.

Quamquam fides amitti potest per peccata contra conscientiam, potest tamen per eadem media, quibus confertur, recuperari & confirmari, quum gratia Spiritus Sancti convertens, hominem ante finem vitae non destituat.

Luc. 8: 13. Gal. 4: 19. 1. Tim. i: 19.
Contra Calvinianos & Terministas.

Et sic nulli hominum in hac vita via præclusa est ad salutem, quin peccatoribus quamlibet gravissimis ad pœnitentiam & Salutem regressus patet ante vitæ finem.

Ezech. 18: v. 23, 32. 33: 11.
Contra Terministas.

THE S. X.

Deus neminem condemnat, nisi in incredulitate ad finem vitæ perseverantem.

Matth. 24: 13. Marc. 16: 16.

THE S. XI.

In vites & pertinaciter repugnantes ad Salutem Deus non cogit; unde, quod Salute excidunt, habent, quod sibi ipsis imputent.

Psal. 81: 12, 13. Prov. 1: 24, 25, 26. Ezech. 33: 11,
Ose. 13: 9.

THE S. XII.

Infallibilis Dei donum est Salus nostra, hanc igitur, qui in fide ad finem vitæ perseverant, certò possidebunt certius.

Mal. 3: 6. Rom. 3: 3, 4. 1. Joh. 5: 10.

THE S. XIII.

Maximum hoc gracie divinae donum, quoniam credentibus promisit, præstabit quoque nequam impotens.

Rom. 4: v. 24. 1. Cor. 1: 9. 2. Tim. 1: 12.

THESS. XIV.

Ut est amantissimus nostræ salutis DEus, ita de benignissima ejus erga nos voluntate dubitare netas est.

1. Tim. 2: 4. 2. Petr. 3: 9.

THESS. XV.

Vere credentes in summis afflictionibus & calamitatibus certo statuant, se magis a Deo diligit, quam ubi omnia ex voto fluarent.

Psal. 94: 12. Jer. 12: 1, 2, 3. Act. 14: 22.
Ebr. 12: 6, 8.

THESS. XVI.

Credentes Salutem in hac vita in spe & prægustu habent; quæ in futura vita plene manifestabitur in iis, qui ad vitæ finem in fide perseverant.

Rom. 8: v. 24. Coloss. 3: 3, 4: 1: Joh. 3: 2,

THESS. XVII.

Droinde Colophonem thesibus nostris addimus ab omnibus piis maxime observandum:

Ex. 4.

ii

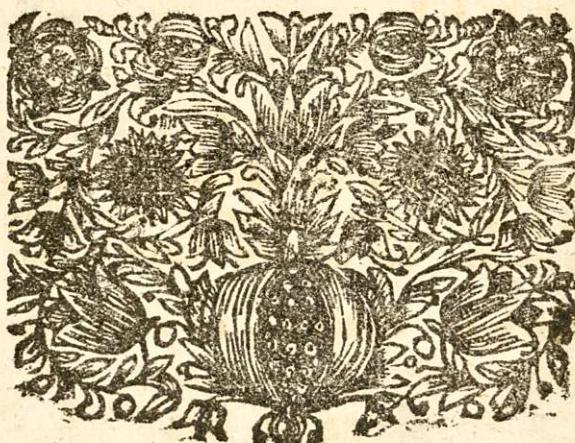
κράτει ὁ ἔχως ; οὐα μηδέποτε λάβῃ τὸν σεφαρίν οὐα;
Αροс. 3: v. II.

גַּחֲלוֹ פְּתָאִם אֹלֶת וּרְוָמִים יְכֻהּוּ רַעֲנָן :

Prov. 14: v. 18.

Ἐγώ τρέχει, οὐα καταλάβητε 1. Cor. 9: v. 24.

Θεῷ γὰρ μόνῳ πάντῃ σοφῶς, δόξα τῷ μεγαλωσύνῃ, οὐα, Γάγρ
ἀλώνας ἀμήτο.

18. 18. 18. 18. 18. 18.

18. 18. 18.

18. 18. 18. 18. 18. 18.

18. 18. 18. 18. 18. 18.